

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Evangelistarivm M. Maruli Spalaten. opus vere
euangelicum, sub fidei, spei & charitatis titulis in septem
libros partitum**

Marulić, Marko

Coloniæ, 1532

VD16 M 1298

de paupertate colenda. cap. 27.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35578

Mat. 18

vendidit, & hic quidem de grege domini egressus fatus
cibus incidit lupi, ac periret. Ipsos vero concors inter se
erga dominum affectus saluauit. Quibus ille in euange-
lio ait . Si duo ex vobis consenserint super terram,
de omni re quamcumque petierint, fieri illis a patre meo,
qui in cælis est. Vbi autem sunt duo vel tres congrega-
ti in nomine meo , ibi sum in medio eorum. Porro illi in
nomine Christi congregati sunt, qui parimente atque
animo Christo seruiunt, & prius orationum actionumque
obsequiis deo famulantur. Optimi cuiusque lateri cre-
bro adhærens, nunquam non addisces aliquid , vel di-
ctum sapienter, vel factum prudenter , vel obseruatum
sancte. Adde quod neque præcepta, neque exēpla , quæ
literis mandata legimus, ita mouent, ut sanctorum ho-
minum viua vox, & præsens oris aspectus, & vita to-
tius tenor oculis expositus ac manifestus . Miranda si-
quidem plurimorum gesta audimus , nonnulla tamen,
qua difficultia factu arduaque videntur , suspenso animo
accipimus , vix fidem adhibentes relationi alienæ, de
his autem quæ oculis intuemur, quæ præsentes inspici-
mus, dubitare non est, neque ambigere. Aut cuius testi-
monio credemus, si nostro contenti non fuerimus? Cum
igitur nihil certius esse possit , quam quod ipsi coram
audiuimus, coramque spectauimus, nihil etiam magis ad
capessendas virtutes nobis proderit, quam semper si sie-
ri potest, cum sanctissimis viris & colloqui & conuersa-
ri. In illis enim cernendo non dissimilia ihsus quæ de alijs
legimus , cum firmius quæ a scriptoribus tradita sunt
credemus , tum ardenter quæa nobis visa cognitaque
fuere, imitabimur, considerantes quam munificus, quam
benignus dominus noster sit, qui mira quæque operandi
confert gratiam credentibus in se ac sperantibus. Nisi
enim ille bona cuncta suppeditaret, ad tantam sancti-
tatis perfectionem hominis imbecillitas nunquam per-
uenisset.

¶ De paupertate colenda .

Cap. XXVII.

Sed gratiam istam accipere non merent mundi diuitiarumq; amatores. Ut igit & sancto; viroq; cōsortio digni sumus, & ipsos imitandi donec nobis facultas, victu tantum necessario contenti, Ch̄o seruia mus. Magni animi est caduca contemnere, & ea q; stabili aeternaque sunt sectari. Si Christi discipuli fieri cupimus, meminerimus q; non de diuitum turba sibi discipulos elegit dñs, sed de pauperē grege & egenorum. Petrus, Andreas, Iohannes, Iacobus, piscatione victum sibi quærebant, relictis retibus & naui, securi sunt Christum. Ex his postea Petrus cum Iohanne cuidam clando elemosynam petenti respondit: Aurum & argentū Act. 3. non est mihi, quod autem habeo, hoc tibi do, in nomine Iesu Christi surge & ambula. Quis diuitum tales elemosynam dare vñquam potuit, qualem tunc hi pauperculi dedere, vt claudus qui baiulabatur, statim ambularet? Denique de ipsa apostolorum inopia, quod euangeliate stantur, olim in prophetis fuit prædictum, Isa. 59. vt illud plurimi faciendum scias, de quo nec noui scriptores, nec veteres tacuerunt. In Isaia legitur: Pauperes homines in sancto Israel exultabunt, sanctificabunt sanctum Iacob, & deum Israel prædicabunt. In Sophonia ad Hierusalem loquitur dominus: De relinquam in medio tui populum pauperem & egenum, & sperabū in nomine domini. Indecens enim ac valde incongruū foret, vt diuitias possiderent serui, & dominus ediuerso paupertatis angustijs gauderet. Qui propterea quidem in terra paupertatem coluit, vt suo exemplo doceret, terrena contemnenda esse, & celestium tantummodo curam habendam, nec fragilibus delectari optere, sed aeternis: Nihil enim in terra habere voluit saluator noster, quod ipse fatetur, dicens: Non habet filius hominis vbi caput suum reclinet. Non habuit unde vnius stateris tributum pro se & Petro solueret, & ut penuriam istam non necessitatis esse, sed voluntatis agnosceres, in ore piscis primum capti querere statrem iussit, & inuentum exactoribus dari. Maluit pecuniam qua satisfaceret mirabiliter comparcre, q; apud se

Matt. 8
Mat. 17

repertam offerri. Poterat lapides in gemmas, in auro
ligna conuertere, qui de ore piscis fecit statorem repen-
te adesse, & tamen semper alieno usus est hospitio, sem-
per oblata ab alijs stipe sustentatus est, nudus iacuit in
præsepio, nudus pependit in cruce, atque is qui cæli ter-
ræque erat dominus, nec syndonem suam habuit, qua-
velaretur mortuus, nec suum quo cōderetur sepulchrū.
Quod si omnium dominus in tanta rerum egestate in
hoc seculo vivere voluit, pudeant sacerdotes, erube-
scant episcopi, amplas sibi ædes construere, cumulan-
dis pecunijs operam impendere, vestibus pretiosis reni-
tere, omnibus denique mundi delicijs diffluere, & se
Christi seruos profireri. Non tales elegit Christus, non
talua præcepit, nec talem semetipsum exhibuit.

¶ De diuitiarum confidentia.

Cap. XXIII.

Ecclesiæ cura nobis commissa est, inquiunt: vt er-
go ipsa ecclesia ab aduersariorum iniuria tuta sit
necessarium est nos opibus viribusque pollere.
Quasi vero infirmata sit dextera excelsi, & eam ecclesiæ
quam labore pauperie fundavit & auxit, præsidio pau-
perum tueri nequeat, seruare non possit. Dicant igitur,
cum populus Christianus multo grauiores persecutio-
nes pateretur, quam modo patitur, quis tunc antistitū
eius diues erat? quis arma tractabat? quis vim viribus
repellebat? Cædebantur quidem Christiani, sed Christi
religio perire non poterat. Quinimmo quanto magis
infideles tyranni sautebant, tanto mirabilius creden-
tium numerus augebatur. Crevit ergo Christi ecclesia,
non diuitijs, non potentia hominum defensa, sed sola
vt diuina protecta, & nunc seruari non poterit, nisi opu-
lenti fuerint, nisi locupletes atque potentes extiterint,
qui ei præsunt? Quid est autem quod propheta clamat,
Omnia ossa mea dicent: Domine, quis similis tibi, eripi-
ens inopem de manu fortiorum, egenum & pauperem
a diripientibus eum? Igitur non in pecunia, non in viri-
bus potentiae humanæ, sed in domino confidite. Quod